

Aquests dies he estat notícia per un fet del qual no em sento gens orgullós i que malgrat estar circumscrit a l'àmbit estrictament personal, ha tingut una evident repercussió pública atesa la meva condició d'alcalde. Les persones que ocupem un càrrec per mandat popular incorporem una càrrega de responsabilitat que tot sovint fa que no es pugui separar el que és l'àmbit personal del polític, i que també se'ns exigeixi més atès que ens convertim en referents i les nostres actituds tenen un component edificant per a la població.

Al llarg dels 14 com a alcalde de Mont-ras he tingut sempre clara aquesta qüestió i he prioritzat la meva condició d'alcalde per damunt de qualsevol aspecte personal —amb els sacrificis familiars que això comporta—. Les persones que em coneixen, siguin col·laboradors, familiars, treballadors municipals o veïns i veïnes que m'han fet confiança, saben sobradament quin és el meu grau d'exigència amb totes les coses. Ja no parlo de passió pel càrrec i pel meu municipi, sinó de la rigorositat amb què em prenc la feina i la tenacitat amb què sempre l'he volgut desenvolupar.

No obstant això, el passat dimarts no vaig ser prou diligent quan després d'un sopar vaig pujar al cotxe sense esperar el temps suficient. Podria dir moltes coses per exculpar-me: que vaig procurar ser prudent perquè sabia que havia de conduir, que no es tractava de cap àpat especial ni extraordinari, que quan vaig agafar el vehicle era totalment conscient que podia fer-ho sense cap limitació, però la qüestió és que tot plegat no m'eximeix de la falta que vaig cometre atès que, amb independència de la meva percepció personal, vaig superar el límit permès en el control dels Mossos.

Em sento avergonyit per aquesta situació, més que per mi mateix, per la repercussió que hagi pogut tenir de cara a la imatge del meu municipi. Veure el seu alcalde als diaris per un tema d'aquest tipus no és agradable, i és per això que vull demanar perdó públicament. No obstant això, he de lamentar profundament el tracte que he rebut per part dels mitjans, tant per la dimensió que han donat al tema com pel to amb què han utilitzat. He estat objecte d'un tipus de periodisme groc que certs mitjans rebutgen en un exercici de puritanisme professional, però que no dubten a recórrer quan es tracta de fer populisme barat i acarnissar-se amb el més dèbil. M'hagués agradat veure que passaria si l'objecte de la informació fos un alcalde més rellevant. Però bé, ara el mal ja està fet i no hi ha res que pugui reparar el greuge que ha pogut ocasionar la lletra impresa.

Amb tot, espero que el bagatge i el crèdit que pugui haver acumulat al llarg d'aquests anys a l'alcaldia serveixin per compensar el greuge que pugui haver comportat la meva falta. Sense voler qualificar-la d'anècdota, no deixa de ser un error puntual d'una persona responsable, seriosa i que en cap cas no es correspon amb la imatge que s'ha projectat d'ella a través dels mitjans de comunicació.

Manel Montalbán
Alcalde de Mont-ras